

Připomínky KDP ČR k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 416/2023 Sb., o dorovnávacích daních pro velké nadnárodní skupiny a velké vnitrostátní skupiny, ve znění zákona č. 316/2025 Sb.

Připomínky jsou zásadní.

1. Obecně

Obecně je otázka, zda je v důvodové zprávě vhodná argumentace novým zákonem o účetnictví pro navazující změnu terminologie, pokud nový zákon sám ještě legislativním procesem neprošel a jeho účinnost není vyjasněná?

Dále bychom doporučovali s ohledem na aspekt předvídatelnosti práva a výkladovou srozumitelnost (viz i důvodová zpráva pod bodem 5.1.2) principy a důležité parametry zachytit přímo v textu zákona, a nikoliv pouze prostřednictvím důvodových zpráv (často tvořených překladem OECD materiálů), viz i dílčí připomínky dále.

Co se týká přechodných ustanovení (čl. II) a účinnosti (čl. III) v návrhu, domníváme se, že:

- znění čl. II bodu 1 je poněkud matoucí v tom, co se rozumí spojením „tohoto zákona“: *Pro daňové povinnosti u dorovnávacích daní za zdaňovací období započaté od 31. prosince 2023, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související se použije zákon č. 416/2023 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, s výjimkou ustanovení § 137a zákona č. 416/2023 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, které se použije pro zdaňovací období započatá ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona*
- nastanou praktické problémy a nejasnosti související s navrhovanou retroaktivitou novelizovaného textu (i v kontextu navrhované účinnosti zákona).

2. K § 50 odst. 5 zákona

Má nějaký význam, že se škrtná účetní hodnota aktiva, ale účetní dluh v zákoně jako terminologický pojem zůstává?

Má tato úprava nějakou návaznost na nový § 35a ZDD, protože s novým zákonem o účetnictví tato úprava zřejmě spíše nesouvisí.

3. K § 58 písm. b) zákona

Důvodová zpráva říká, že se střednědobé rozhodnutí dá učinit bez ohledu na očekávání ohledně doby vypořádání, ale podle našeho názoru takto navržený text nezní, spíše se zdá, že tato podmínka očekávání ohledně doby vypořádání platí jak pro krátkodobé, tak střednědobé rozhodnutí.

4. K Pododdílu 4 (Přechodné pravidlo bezpečného přístavu založené na informacích obsažených ve zprávě podle zemí)

Stále chybí zásadní provazba aplikace pravidel mezi

- § 92d – 92h (“CbCR SH”),
- prvním obdobím pod plným výpočtem dle § 79 (“Transition Year”) a
- překryvu s definicí termínu ZoDD “vstupní období” dle § 20 písm. s) (tj. První období, ve kterém MNE skupina podlého GloBE pravidlům - “in-scope MNE Group”) ve smyslu Komentáře - bodu 25. Annex A. Safe Harbours: Global Anti-Base Erosion Rules (Pillar Two) - 1) Transitional CbCR Safe Harbour.

Na základě současného znění zákona vznikají zásadní aplikační obtíže, případně dochází k narušení vnitřní logiky nabíhání a účinnosti jednotlivých pravidel. Lze sice přihlédnout ke komentáři prostřednictvím § 2 (a překonat), nicméně vzhledem k tomu, že se tato pravidla budou týkat prakticky všech dotčených skupin, je v zájmu jednotné aplikace, právní a výkladové jistoty (jak pro poplatníky, tak pro správce daně), jakož i za účelem podpory obhajitelnosti kvalifikovanosti české DMTT v rámci peer review, vhodné zvážit zapracování navrhované úpravy přímo do zákona.

25. The policy intent of the Transitional CbCR Safe Harbour is to reduce the compliance burden on MNE Groups during the Transition Period. The safe harbour achieves this by deeming the top-up tax to zero for a Fiscal Year for those jurisdictions that are treated as low-risk in accordance with the terms of the safe harbour. The benefit and policy intent of the Transitional CbCR Safe Harbour would, however, be undermined if the MNE was nevertheless required to perform the full set of GloBE calculations in that jurisdiction for other purposes under the GloBE Rules. An MNE would secure little in the way of compliance benefits from the Transitional CbCR Safe Harbour if it was excluded from the need to perform an ETR calculation in the current year, but it was required to perform the same calculation in order to accurately

TAX CHALLENGES ARISING FROM THE DIGITALISATION OF THE ECONOMY – CONSOLIDATED COMMENTARY TO THE GLOBAL ANTI-BASE EROSION MODEL RULES (2026) © OECD 2026

330 |

calculate its GloBE tax liability in a subsequent year. Therefore, during the Fiscal Years in which an MNE qualifies for and applies the Transitional CbCR Safe Harbour in a low-risk jurisdiction, the implementing jurisdiction should apply the GloBE Rules in such a way that the MNE will not be required to undertake a detailed ETR calculation for that jurisdiction until the first Fiscal Year that the Transitional CbCR Safe Harbour no longer applies. This approach will have the following impact on the application of the GloBE Rules:

- a. no Top-up Taxes arise in or with respect to a Fiscal Year in which a Tested Jurisdiction benefits from the Transitional CbCR Safe Harbour, including Additional Current Top-up Taxes (e.g. as a result of applying Article 4.1.5 or from recalculating Top-up Taxes in a subsequent year when the GloBE Rules apply to such Tested Jurisdiction);
- b. the Transition Year referred to in Article 9.1.1 would be the first Fiscal Year in which the relevant Tested jurisdiction no longer qualifies for or applies the Transitional CbCR Safe Harbour (Transition Year, as defined in the GloBE Rules, applies on a jurisdiction-by-jurisdiction basis. For example, if an MNE Group operates in two jurisdictions and only one Tested Jurisdiction benefits from the Transitional CbCR Safe Harbour, then the Transition Year referred to in this subparagraph would apply to only the qualifying Tested Jurisdiction. In the case of an Investment Entity that benefits from the Transitional CbCR Safe Harbour, the Transition Year is the first Fiscal Year in which the safe harbour does not apply to that Investment Entity. Also, for the purpose of the transition rules, the jurisdiction of a JV or JV Subsidiary is treated as a separate jurisdiction from that of other Constituent Entities and other JV Groups.);
- c. the transition rule set out in Article 9.1.2 shall continue to apply to the Constituent Entities of that jurisdiction during the Fiscal Years in which a Tested Jurisdiction benefits from the Transitional CbCR Safe Harbour;
- d. the Transition Year referred to in Article 9.1.3 for a disposing Constituent Entity does not include a Fiscal Year in which the Transitional CbCR Safe Harbour applies to the disposing Constituent Entity; and
- e. the GloBE Loss Election with respect to a Tested Jurisdiction can be delayed until that Tested Jurisdiction ceases to qualify for or apply the Transitional CbCR Safe Harbour (i.e. the election has to be made in the first GloBE Information Return that includes the general calculations of the jurisdiction).

5. K § 92cd zákona

Kvalifikovanou daňovou pobídkou se rozumí daňová výhoda snižující zahrnutou daň. Z důvodové zprávy plyne, že se jedná nejenom o slevu na dani, ale i odpočet od základu daně. Je na zvážení, zda definice v zákoně zahrnuje i odpočet od daně a zda tuto definici v tomto smyslu více nezpřesnit, protože se jedná o velmi zásadní věc.

Pro právní jistotu poplatníků navrhujeme alespoň v důvodové zprávě vyjasnit, zda tento bezpečný přístav platí i při výpočtu přechodného pravidla bezpečného přístavu založeného na informacích obsažených ve zprávě podle zemí. V prezentaci OECD, která se k SBS package konala v lednu 2026 bylo zmiňováno, že by zvýšení zahrnovaných daní na základě tohoto rozhodnutí mělo platit i pro CBCRSH.

Dále bychom navrhovali zkrátit důvodovou zprávu a použít pouze odkaz na SBS package, některé překlady SBS package nejsou úplně srozumitelné a mohou být zavádějící. Například:

- Zde se místo kvalifikované daňové pobídky píše kvalifikované daňové zvýhodnění, což je podle našeho názoru nesprávně: “Definice kvalifikovaného daňového zvýhodnění (ve správním pokynu nazvaném „QTI“ – Qualified Tax Incentives) se vztahuje na daňové pobídky založené na výdajích (expenditure-based tax incentives) i na určité daňové pobídky založené na objemu produkce (production based tax incentives).”
- V tomto textu by podle našeho názoru mělo být napsáno, že aplikace trvalého bezpečného přístavu zahrnutou daň zvyšuje: “V případě kvalifikovaných daňových pobídek však pravidlo bezpečného přístavu snižuje jurisdikční daň pouze v té míře, v jaké je daň při uplatnění režimu kvalifikovaných daňových pobídek nižší, než by byla, kdyby režim kvalifikovaných daňových pobídek použit nebyl.”
- Je otázka, zda nepřeformulovat i například tuto větu, aby byla více srozumitelná: “Technicky se jedná o to, že příslušná daňová pobídka (o jejíž výši byla zahrnutá daň ponížena), bude pro účely pravidla bezpečného přístavu zvýšena o hodnotu příslušné daňové pobídky.”

Namísto pouhého překladu SBS package bychom navrhovali vyjádření k tomu, zda české investiční pobídky a odčitatelná položka na výzkum a vývoj, případně jiné konstrukční prvky daně z příjmů, můžeme považovat za kvalifikovanou daňovou pobídku.

Pro právní jistotu poplatníků navrhujeme do důvodové zprávy doplnit, že se princip trvalého pravidla bezpečného přístavu pro daňové pobídky uplatňuje v období, kdy bylo učiněno rozhodnutí a kde se právě uplatňuje odpočet (pobídka) bez ohledu na to, kdy kvalifikovaná daňová pobídka vznikla. Například, skupina učiní rozhodnutí pro rok 2026 a v tomto období bude uplatňovat odpočet na výzkum a vývoj, který se jí přenáší z roku 2023.

Obecně je mnoho pravidel a podmínek popsáno v důvodové zprávě, ale v samotném zákoně chybí. Například definice hodnoty kvalifikované pobídky, definice pojmu všeobecně dostupná pobídka, vládní uspořádání (§ 141 zákona o vládní uspořádání hovoří, ale nedefinuje ho), pravidla pro aplikaci substance cap (že se jedná o střednědobé rozhodnutí, postup po odvolání takového rozhodnutí), atd.

6. K § 92cp zákona

V návrhu paragrafu je stanovený limit pro oprávnění učinění rozhodnutí ohledně použití pravidla bezpečného přístavu s tím, že pro danou podskupinu nevznikla „v tomto státě povinnost k dorovnávací dani“. Vzhledem k tomu, že termín „dorovnávací daň“ zahrnuje dle § 3 jak přiřazovanou, tak vnitrostátní dorovnávací daň, je touto formulací možné diskvalifikovat entity ve státech, kde sice vnitrostátní (česká) daň je nulová, nicméně daň určená podle pravidla pro zahrnutí zisku nebo pravidla pro nedostatečně zdaněný zisk nulová být nemusí.

Domníváme se, že toto ani podle wordingu OECD Side-by-Side package nebylo zamýšleným důsledkem, doporučovali bychom proto podmínku explicitně vztáhnout pouze k vnitrostátní (české) dorovnávací dani.

7. K § 92cs zákona - Simplified ETR pro FY2026 - dodatečné podmínky

Ustanovení zákona v současném znění stanoví, že dané pravidlo lze uplatnit již za zdaňovací období FY2026 (tj. od 31. 12. 2025). Neobsahuje však žádný odkaz na dodatečné podmínky stanovené komentářem SbS AG. Současná formulace tak může u poplatníků vyvolat dojem, že pro uplatnění tohoto pravidla lze jednoduše využít již za FY2026.

Dodatečné podmínky pro uplatnění již v rámci FY2026 jsou přitom uvedeny pouze v důvodové zprávě. S ohledem na jejich relativní restriktivnost dáváme ke zvážení jejich promítnutí přímo do znění § 92cs, a to za účelem zajištění jednotného přístupu poplatníků.

8. K § 92 d odst. 2 zákona

Současné gramatické znění požaduje, aby za předchozí období byl rovněž splněn CbCR SH, což odpovídá principu Komentáře „once out, always out“. Gramaticky však znění odst. 2 vylučuje situace, jako jsou:

- (i) první období v roce 2024, kdy se za rok 2023 CbCR SH neuplatňoval, tj. fakticky ve smyslu odstavce 2 podmínka nebyla splněna;
- (ii) MNE skupiny, které se staly GloBE poplatníky později, např. až od roku 2025, tj. Fakticky podmínka ve smyslu odstavce 2 nebyla splněna za rok 2024;
- (iii) MNE skupiny, které začaly mít členskou entitu v ČR až později, např. pokud v roce 2024 neměly v ČR žádnou členskou entitu, ale v roce 2025 nabyly v ČR dceřinou společnost prostřednictvím akvizice.
- (iv) MNE skupina začne mít vícero podskupin v ČR; např. V roce 2024 měla MNE skupina 1 podskupinu v ČR a v roce 2025 nabyla podíl na JV (2. podskupina v ČR).

Tento výklad lze teoreticky překlenout prostřednictvím § 2, tedy výkladem v souladu s modelovými pravidly OECD a jejich prováděcím rámcem. Z důvodu výkladové jednotnosti pro poplatníky a finanční správu by však bylo vhodnější tuto situaci výslovně promítnout přímo do znění zákona.

Návrh znění:

- (2) Rozhodnutí podle odstavce 1 lze učinit **za výkazní období,**
a) které je vstupním obdobím podle § 20 písm. s),
b) výkazním obdobím podskupiny, je-li prvně zahrnuto v informační přehled k přiřazované dorovnávací dani, nebo
c) pro které je bezprostředně předcházející výkazní období podskupiny ve vztahu k danému státu způsobilým výkazním obdobím, podává-li se za něj informační přehled k přiřazované dorovnávací dani, a pokud v tomto státě za dané výkazní období

9. K § 92d odst. 5 zákona

Neměla by stejná úprava provedená v § 92d odst. 6 zákona proběhnout i v odst. 5? “Pokud je do kvalifikovaného finančního výkazu podle odstavce 4 písm. b) bodu 2 nebo 3 zahrnuta”.

10. K § 92f zákona

Děkujeme za úpravu, která nyní odpovídá OECD pravidlům, nicméně je otázka, zda současně nezvážit úpravu definice “held for sale”, která je aktuálně v zákoně zahrnuta pod pojem nevýznamná entita “n) nevýznamnou členskou entitou členská entita, která není zahrnuta do konsolidované účetní závěrky podle § 15 odst. 1 písm. a) až c) ověřené auditorem z důvodu malé velikosti, nevýznamnosti nebo proto, že je vlastněna nebo kontrolována za účelem prodeje.”

11. § 130 a 131 zákona

Do zákona byla vložena věta: “Poplatník není povinen tyto skutečnosti oznámit, pokud je správci daně oznámil za předchozí zdaňovací období a nedošlo k jejich změně.” Dle důvodové zprávy je cílem této úpravy eliminace nutnosti každý rok podávat nová oznámení o tom, kdo

splnil povinnost poplatníka podat informační přehled k přiřazované dani, pokud tato informace již byla podána poplatníkem v minulosti a od doby podání se nezměnila.

Nicméně nikde v zákoně (ani v důvodové zprávě) není definované o jaké *“skutečnosti, jejichž změna se sleduje”* se jedná. Formulář oznámení obsahuje mnoho údajů, znamená to, že se oznamuje jakákoliv změna informace, která se ve formuláři oznámení uvádí?

12. K § 130 odst. 2, § 130 odst. 3, § 131 odst. 3 a § 131 odst. 4 (ve spojení s čl. II, bod 1)

Z navrhovaného znění novely a důvodové zprávy rozumíme, že pokud bylo před datem účinnosti novely podáno za předchozí období oznámení ve formulářové nebo volné formě, není nutné znovu podávat oznámení ve formulářové podobě po nabytí účinnosti novely.

Zároveň z navrhovaného znění rozumíme, že pokud nabude novela účinnosti do 31. března 2027, nebude ve vztahu k výkaznímu období kalendářního roku 2025 třeba podávat nová oznámení, za předpokladu, že byla tato oznámení podána za předcházející výkazní období (bez ohledu na formu) a nedošlo k žádné změně oznamovaných skutečností.

V případě, že by pro danou situaci novela nabyla účinnosti později, což lze vzhledem ke stadiu legislativního procesu očekávat, vystavují se poplatníci riziku, že nepodáním oznámení za rok 2025 do 31. března 2027, poruší své povinnosti. Doporučili bychom tento časový aspekt doplnit alespoň do důvodové zprávy.

Zároveň bychom chtěl upozornit, že formulace „předchozí období“ může vést k výkladu, že se „osvobození“ od opětovného podání oznámení vztahuje pouze k bezprostředně předcházejícímu období, a tedy nutnost podávat oznámení každé dva roky, což není v souladu se zamýšlenými účinky popsány v důvodové zprávě.

13. K § 131 zákona

Otázka, zda by zde neměl zůstat odkaz na odst. 3? „V případě poplatníka, který je společným podnikem nebo jeho přidruženou osobou podle § 110, se povinnost podat informační přehled k české dorovnávací dani považuje za splněnou také tehdy, pokud jej při splnění ostatních podmínek podle odstavce 1 nebo 2 podá členská entita skupiny, jejíž nejvyšší mateřská entita v konsolidované účetní závěrce vykazuje finanční výsledky společného podniku na základě ekvivalence. Poplatník je v takovém případě povinen podat oznámení podle odstavce 3.“

14. K § 131 zákona

Navrhované znění zohledňuje pouze členské entity, a opomíjí tak společné podniky (JV). Současně odkazuje na lhůtu pro podání informačního přehledu k přiřazované dorovnávací dani, přestože § 131 upravuje výjimku pro informační přehled k české dorovnávací dani.

15. K § 132 (podání přiznání)

Navrhovaná úprava k podání přiznání do 3 měsíců od uplynutí lhůty pro podání informačního přehledu způsobí, že lhůta v obvyklých případech (kalendářní roky) vyprší současně s lhůtou pro podání přiznání k dani z příjmu právnických osob roku následujícího (prodloužená lhůta dle §136/2 DŘ). To bude mít za výsledek vyšší zahlcení firem a jejich daňových poradců v jednom termínu. Navrhovali bychom lhůtu např. 4 měsíce.

Vzhledem ke komplexitě dorovnávacích daní a náběhu pravidel a povinností do praxe (jak na straně poplatníků, tak na straně finanční správy) bychom doporučovali zvážit zkracování lhůty až po vyhodnocení praxe jak s podáváním, tak s automatickou výměnou. V této souvislosti

upozorňujeme, že finální podoba formulářů přiznání k datu podávání připomínek (24.9.2026) ještě nebyla zveřejněna a princip, na kterém má dojít k zajištění automatické výměny také nebyl v ČR dotažen (včetně transpozice tzv. DAC9 do české legislativy).

16. K § 133 a § 135 zákona (nutnost podávat nulové přiznání)

Závěrečná zpráva RIA k plánované novele v bodě D.4 zmiňuje „*kdy administrativní náročnost je současně kompenzována absencí povinnosti podávat daňové přiznání v případě nulové daně podle § 135 odst. 2 zákona o dorovnávacích daních*“. Textová interpretace stávajícího znění (i deklarovaná interpretace finanční správy při vzájemných diskusích) je však přesně opačná, tj. že daňový subjekt má povinnost podat přiznání (separátně za českou a přiřazovanou dorovnávací daň) i na částku 0 Kč. §133 a §135 však novelou nijak dotčeny nejsou. Doporučujeme zvážit, zda je opravdu nezbytné v případě nulové povinnosti podávání daňových přiznání vyžadovat (bylo by to vítaným zjednodušením velmi komplexní administrativy), případně z RIA zprávy toto tvrzení odstranit, příp. vyjasnit.

17. K § 137a zákona

Z důvodové zprávy se zdá, že se má jednat o situace, kdy zaniká tuzemská entita. Je tedy otázka, zda do tohoto ustanovení nepoužít pojem „česká členská entita“ dle § 6 odst. 1 písm. c) zákona?

18. K § 137a zákona

Navrhované znění zohledňuje pouze členské entity a opomíjí tak společné podniky (JV).

Písm. a) stanoví, že povinnost přechází na vlastnickou členskou entitu, která v zaniklé společnosti přímo drží nejvyšší vlastnický podíl. Není však zřejmé, k jakému datu se tato skutečnost posuzuje, tj. zda k datu zániku společnosti (výmazu z obchodního rejstříku), nebo k jinému datu (např. k poslednímu dni dokončeného výkazního období).

Písm. b) stanoví, že povinnost přechází na členskou entitu určenou správcem daně (pokud nelze podle a). Chápeme, že cílem tohoto ustanovení je umožnit správci daně zajistit výběr daně. Současně však může vzniknout dlouhodobá nejistota, zda správce daně dodatečně neurčí jinou entitu (nebo případně kdy rozhodne), než kterou skupina původně předpokládala. Může rovněž nastat situace, kdy zanikne česká členská entita, jejíž přímou vlastnickou entitou je pouze zahraniční společnost, avšak vedle ní existuje v České republice další sesterská společnost. Nebylo by vhodné doplnit možnost proaktivního postupu, kdy by česká členská entita mohla požádat správce daně o převzetí těchto povinností (vedle a) nebo b, i když není přímou vlastnickou entitou?

Příklad: Společnost z USA vlastní dvě české dceřiné společnosti, A a B. Společnost A je zlikvidována. Společnost B by z důvodu administrativního zjednodušení převzala její povinnosti. Podle současného znění však tato možnost není dána.

19. K § 137a zákona

Navrhované ustanovení řeší přechod povinnosti platit daň, nicméně opomíjí související formulářové povinnosti daňových přiznání dle § 132/ oznamovací povinnosti dle § 130-131.

20. K § 137a zákona (Přechod daňových povinností v dalších situacích)

Z praktického hlediska bychom navrhovali umožnit na základě žádosti poplatníka převzetí povinnosti hradit daň i v jiných situacích, než je pouze zánik členské entity.

Může se jednat například o situace, kdy by povinnosti menších společností ve skupině převzala ekonomicky silnější členská entita. Dále může jít o podílové fondy a investiční entity, u nichž je z důvodu omezení dopadu do NAV pro jiné investory žádoucí centralizovat plnění souvisejících povinností jinou členskou entitou. Česká dorovnávací daň totiž může v konečném důsledku dopadat na všechny investory, přičemž možnosti kompenzace jsou z regulačních důvodů často omezené.

Obdobná situace může nastat u menších společností, které jsou POPE a vzniká jim povinnost odvést daň na základě pravidla IIR nebo u JV společností v případě české dorovnávací daně. I v takovém případě může mít skupina zájem, aby daňové povinnosti převzala jiná česká členská entita.

Proto bychom navrhovali zvážit zavedení konceptu designated local entity (alespoň v limitované míře), který je využíván i v některých zahraničních jurisdikcích (např. Německo nebo Nizozemsko). Možné by bylo jeho omezené pojetí, kdy by jedna česká členská entita mohla požádat správce daně o převzetí povinností jiné české členské entity nebo JV entity. Správce daně by žádosti mohl, nikoliv však musel, vyhovět.

21. K čl. II (Přechodná ustanovení)

Pro právní jistotu poplatníků (s ohledem na navrhovanou zpětnou účinnost) bychom doporučovali zpřesnit důvodovou zprávu, která platnost již podaných oznámení popisuje, o situace, kdy bylo/je oznámení podáno volnou formou.

Volnou formu podání používáme především pro speciální situace, kdy daň přechází na právního nástupce, změny ze CE na společný podnik atd. – pokud nově bude možné podávat oznámení pouze v xml, je třeba tyto oblasti zpracovat do xml formuláře, aby tyto situace pokrýval (což nepokrývá).

22. K čl. II, bod 1, případně čl. II. (Přechodná ustanovení)

Navrhujeme ke zvážení upravit přechodná ustanovení nebo účinnost tak, aby reflektovala odlišná data účinnosti jednotlivých opatření obsažených v AG z ledna 2026, jehož součástí je side-by-side package, a to v souladu s návrhem OECD. Případně tuto účinnost řešit odkazem na AG v důvodové zprávě. Konkrétně se jedná o:

- Ustanovení § 92ce až § 92cr upravující bezpečný přístav pro zjednodušenou efektivní sazbu daně: použijí se pro zdaňovací započatá 1. ledna 2027 (případně dříve, pokud by zákonodárce zamýšlel umožnit jeho dobrovolnou aplikaci již pro dřívější období).
- Ustanovení § 92cd upravující bezpečný přístav pro daňové pobídky na základě ekonomické podstaty: použijí se pro zdaňovací období započatá 1. ledna 2026.
- Ustanovení § 92ca až § 92cc upravující systém side-by-side: použijí se pro zdaňovací období započatá 1. ledna 2026.

23. K § 92i/2/b zákona (tato připomínka je nad rámec novely)

§ 92i/2/b zákona stanoví: „*uspořádáním o odpočtu uspořádání, podle kterého jedna členská entita skupiny přímo nebo nepřímo poskytuje úvěr nebo jiné plnění jiné členské entitě této skupiny tak,...*“. Toto znění říká, že se hybridní arbitrážní uspořádání vztahuje nejen na poskytnutí úvěru, ale na jakékoliv plnění mezi členskými entitami, například i prodej zboží? Naproti tomu modelová pravidla OECD stanoví, že se má jednat o daleko užší vymezení plnění: “93. A deduction / non-inclusion arrangement is an arrangement under which one Constituent Entity directly or indirectly provides credit or otherwise makes an investment in another Constituent Entity”. Navrhujeme tedy v zákoně toto hybridní arbitrážní uspořádání upřesnit v souladu s OECD pravidly.

24. Administrativní a platební povinnosti členských entit podléhajících přeměnám v mezidobí mezi koncem zdaňovacího období a podáním informačních přehledů/daňových přiznání (tato připomínky je nad rámec novely)

V návrhu zákona stále chybí úprava, jak postupovat, pokud poplatník dorovnávací daně projde přeměnou mezi koncem zdaňovacího období a datem podání příslušných daňových tvrzení a jiných formulářových podání. Ze zákona není jasné, zda po přeměnách mají povinnost podávat daňová tvrzení (a mít i případnou daňovou povinnost) společnosti ke stavu vykázání v informačním přehledu (konsolidovaná účetní závěrka Skupiny ke konci zdaňovacího období), či k datu podání daňových tvrzení. K daňovému řádu nelze v tomto případě přihlížet z důvodu existence §133/1 zákona o dorovnávacích daních.

V případě, že by došlo v mezidobí mezi koncem zdaňovacího období a lhůtou pro podání např. k rozdělení odštěpením, v současné právní úpravě není jasné, zda je nově vzniklá společnost vůbec poplatníkem dorovnávací daně, a pokud ano, jakým způsobem se přiřadí případná daňová povinnost na právní nástupce.

Naopak v případě sloučení či splynutí není jasné, zda nástupnická společnost podává přiznání jedno za sebe, nebo více za tehdejší předchůdce (tj. za každou v mezidobí zaniklou společnost, neboť tak je vykázáno v informačním přehledu).

Připomínky zpracovala: Tereza Petrášová, vedoucí Sekce mezinárodního zdanění a cla při Odborném kolegiu KDP ČR

Připomínky zaslali: Marie Velflová, Luboš Balek, Václav Baňka, Veronika Kotlánová, Petr Jedlička